Lietas Nr.130078015
Nr.104AA-0228-16/2

SPRIEDUMS

Rīgā 2016.gada 02.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Kuzmane
tiesneses I.Jansone un Ā.Ždanova
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 09.decembra spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

konstatēja:

2015.gada 12.jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors /pers. C/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 087957 par to, ka 2015.gada 12.jūlijā plkst.05.45 Rīgā, /pers. B/ vadīja transportlīdzekli, motociklu KTM 990 Adventure, ar reģistrācijas numuru /TL numurs/ pa K.Ulmaņa gatvi no Mežmalas ielas puses Jūrkalnes ielas virzienā atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē, ar minimālo koncentrāciju asinīs 0,53‰. Ekspertīze veikta „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā", Tvaika ielā 2. Ar šādām darbībām /pers. B/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.punktu un izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ar VP RRP Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieka /pers. E/ 2015.gada 15.jūlija lēmumu Nr.PC 087957 /pers. B/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrās daļas, un viņam piemērots naudas sods 430 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem.

Nepiekrītot VP RRP Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieka /pers. E/ 2015.gada 15.jūlija lēmumam Nr.PC 087957, /pers. B/ to apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē, lūdzot atcelt pieņemto lēmumu Nr.PC 087957.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. F/ 2015.gada 27.augusta lēmumu Nr.1737 VP RRP Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieka /pers. E/ 2015.gada 15.jūlija lēmums Nr.PC 087957 atstāts negrozīts.

Iestādes lēmumā norādīts, ka 2015.gada 12.jūlijā plkst.07.10 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors /pers. C/ /pers. B/ noformēja protokolu par CSN 39.1.2.punkta prasību neievērošanu, proti, par to, ka /pers. B/ 2015.gada 12.jūlijā plkst.05.45, Rīgā vadīja transportlīdzekli pa K.Ulmaņa gatvi no Mežmalas ielas (lēmumā kļūdaini norādīts Maskavas ielas) puses Jūrkalnes ielas virzienā atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 0,53 promiles. Ekspertīze veikta Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā Tvaika ielā 2.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrajā daļā – par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili, – uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam 40 *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no 430 līdz 640 *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz vienu gadu.

2015.gada 15.jūlijā VP RRP KPP SAPIB MN priekšnieks /pers. E/, /pers. B/ klātbūtnē, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otro daļu, piemēroja viņam naudas sodu 430 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem. Izņemto transportlīdzekli nolēma atdot likumā noteiktajā kārtībā. /pers. B/ 30 dienu laikā no lēmuma lietā Nr.PC 087957 spēkā stāšanās brīža, labprātīgi apmaksāt 52,60 *euro* par alkohola ietekmes pārbaudes veikšanu, veicot iemaksu norādītajā VP kontā.

Ar sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemto lēmumu lietā Nr.PC 087957 /pers. B/ iepazinies un to parakstījis. Rakstveida paskaidrojumus nav sniedzis.

Sūdzībā /pers. B/ nepiekrīt pieņemtajam lēmumam uzskatot to par nepamatotu. Norāda, ka 2015.gada 12.jūlijā viņu apturēja policijas darbinieki un lika pūst alkometrā. Alkometra rezultātiem nav piekritis, tad viņu nogādāja uz VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centru", lai tur veiktu medicīnisko pārbaudi uz alkoholu. Slimnīcā ārsts veica medicīnisko pārbaudi, izmeklējot asinis. Kad uzzināja analīžu rezultātus, ārstam teica, ka tie nevar būt pareizi rezultāti, tāpēc nepiekrita analīžu rezultātiem un lūdza atkārtotas analīzes veikšanu. Ārsts teica, ka, ja viņam kaut kas nepatīk, tad lai viņš sūdzas uz Briseli. Ņemot vērā minēto, lūdz pilnībā atcelt pieņemto lēmumu lietā Nr.PC 087957.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta otrā daļa nosaka, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

CSN 39.1.2.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243-1.pantā noteiktajam, ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Lietas materiālos konstatē šādus pierādīšanas līdzekļus:

Protokolu, kurā konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs 2015.gada 12.jūlijā, plkst.05.45, Rīgā vadīja transportlīdzekli pa K.Ulmaņa gatvi no Mežmalas ielas (lēmumā kļūdaini norādīts Maskavas ielas) puses Jūrkalnes ielas virzienā, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 0,53 promiles;

Policijas darbinieka /pers. C/ ziņojums, kurā viņš norāda, ka strādājis kopā ar policijas darbinieku /pers. J/ un veikuši alkohola pārbaudi transportlīdzekļu vadītājiem uz K.Ulmaņa gatves. Tika apturēts transportlīdzeklis, vadītājs /pers. B/. Pēc medicīniskās ekspertīzes veikšanas tika konstatēts, ka /pers. B/ atrodas alkoholisko dzērienu ietekmē. Pārbaudes laikā vadītājs /pers. B/ visu laiku atradās viņu redzeslokā un alkoholiskos dzērienus nelietoja;

Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB 335381, no kura ir saprotams, ka sākotnēji /pers. B/ ir piekritis veikt alkohola pārbaudi uz vietas. Ir veikti divi mērījumi ar mēraparātu AlcoQuant 6020, Nr.A113084. Pirmais mērījums veikts 2015.gada 12.jūlijā plkst.05.48, izdrukas numurs 4449, un konstatēta alkohola koncentrācija 0,58 % promiles. Otrais mērījums plkst.06.03, izdrukas numurs 5000, un konstatēta alkohola koncentrācija 0,54% promiles. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB 335381 parakstīt /pers. B/ atteicies, par ko tajā ir veikta atzīme;

Transportlīdzekļa vadītāja nosūtījums uz medicīnisko pārbaudi;

Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.3600 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, kurā norādīts, ka 2015.gada 12.jūlijā, veicot sūdzības iesniedzējam medicīnisko pārbaudi, konstatēts, ka pārbaudāmās personas apģērbs tīrs, kārtīgs; izturēšanās saspringta, satraukts, noslēgts, sūdzību nav; apziņa skaidra, orientācija saglabāta; runā sakarīgi, skaidri; āda tīra, sausa, sklēras injicētas, seja sārta, mēle sausa ar aplikumu; elpošana normāla; acu zīlītes neizmainītas, reakcija uz gaismu saglabāta; kustību sfēra dinamiska; mīmika pavājināta; gaita stabila; Romberga pozā – nestabils; pirkstu – deguna mēģinājumu izpilda neprecīzi, ar novirzi 1 cm; tremora nav; ziņas par pēdējo alkohola un ārstniecisko vielu lietošanas faktu: vakar vakarā apmēram 1,5 litri alus; no mutes alkohola smaka. Plkst.06.33 paņemts asins paraugs.

Veicot sūdzības iesniedzēja asins izmeklēšanu ar gāzes hromatogrāfijas metodi atrasts alkohols 0,53% promiles. Ārste /pers. D/ sniegusi atzinumu, ka ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 0,53 % promiles.

Ar medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.3600 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai /pers. B/ ir iepazinies un parakstījis to;

Informācija par turpmāko rīcību ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemto transportlīdzekli;

Lēmums par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā;

Transportlīdzekļa izņemšanas protokols administratīvā pārkāpuma lietā;

Izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akts;

Vēstule SIA „Emitra" par transportlīdzekļa izņemšanu.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem VP RRP KPP uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums lietā Nr.PC 087957 (iestādes lēmumā kļūdaini norādīts lēmums lietā Nr.PA 957979) pieņemts pamatoti sekojošu iemeslu dēļ.

No lietas materiāliem redzams, ka policijas darbinieki Rīgā, K.Ulmaņa gatvē pildījuši dienesta pienākumus un veikuši alkohola kontroli transportlīdzekļu vadītājiem. Plkst.05.45 apturējuši transportlīdzekli. Vadītājam /pers. B/ tika piedāvāts veikt alkohola pārbaudi uz vietas, taču viņš veicot divus pūtienus atteicies parakstīt transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB 335381. /pers. B/ tika nogādāts medicīniskās pārbaudes veikšanai, kur veicot izmeklēšanu konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 0,53% promiles. Par minēto pārkāpumu sastādīts protokols.

Sūdzībā /pers. B/ norāda, ka viņš uzzinot analīžu rezultātus nav piekritis veiktajai medicīniskai pārbaudei un lūdzis atkārtotu analīzi, kas netika veikta.

VP RRP KPP minēto noraida kā nepamatotu, jo kā redzams no lietas materiāliem /pers. B/ ir iepazinies ar medicīniskās pārbaudes protokolu, ko viņš nenoliedz, un parakstījis to. Nekādi rakstveida paskaidrojumi ne pie medicīniskā pārbaudes protokola parakstīšanas ne pie protokola parakstīšanas nav sniegti.

Kā norādījusi Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā 2009.gada 15.decembra spriedumā (lieta Nr.A42499107), ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju.

VP RRP KPP secina, ka priekšroka dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamats apšaubīt. Uzskata, ka pārbaude uz alkoholu /pers. B/ veikta saskaņā ar MK noteikumiem Nr.15.

VP RRP KPP uzskata, ka ar visiem lietas materiāliem ir pierādītas /pers. B/ darbības CSN 39.1.2.punkta prasību pārkāpumā. Tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols noformēts un lēmums lietā Nr.PC 087957 pieņemts likumīgi un pamatoti.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrās daļas sankcijā par CSN 39.1.2.punkta prasību pārkāpumu, t.i., par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili, paredzēts uzlikt naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam 40 *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam naudas sodu no 430 līdz 640 *euro* un atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz vienu gadu.

/pers. B/ ir piemērots naudas sods 430 *euro* un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem, kas ir minimālais iespējamais sods, kāds paredzēts par šādu pārkāpumu. VP RRP KPP minēto sodu uzskata par samērīgu un atbilstošu.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1., 22.pantu, 243., 243-1.pantu, 244., 287.panta pirmās daļas 1.punktu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks /pers. F/ nolēma 2015.gada 15.jūlijā VP RRP KPP CAPIB MN priekšnieka /pers. E/ pieņemto lēmumu lietā Nr.PC 087957 atstāt negrozītu.

Nepiekrītot Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. F/ 2015.gada 27.augusta lēmumam Nr.1737, /pers. B/ to pārsūdzēja Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, lūdzot atcelt pilnībā iestādes lēmumu un administratīvo lietvedību pret viņu izbeigt.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 09.decembra spriedumu /pers. B/ sūdzība noraidīta, bet Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. F/ 2015.gada 27.augusta lēmums Nr.1737 atstāts negrozīts.

Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts sekojošais:

Uzklausot lietas dalībniekus, izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, pirmās instances tiesa atzina, ka /pers. B/ sūdzība ir noraidāma.

Administratīvais sods /pers. B/ uzlikts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un CSN 39.1.2.punkta pārkāpumu.

CSN 39.1.2.punktā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles – transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, kā arī mopēdu un velosipēdu vadītājiem.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrā daļa nosaka, ka par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili, – uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam četrdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no četrsimt trīsdesmit līdz sešsimt četrdesmit *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz vienu gadu.

Līdz ar to, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc minētās normas, ir jākonstatē vai persona vadīja transportlīdzekli; vai izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili.

Pirmās instances tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. B/ protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli. /pers. B/ nepiekrīt veiktās medicīniskās pārbaudes secinājumiem.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta piektā daļa paredz, ka, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243-1.pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās

institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtā daļa nosaka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Iesniedzēja sūdzība pamatota ar to, ka /pers. B/ tika liegta bioloģiskās vides atkārtota pārbaude. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka ārstei, kura veica viņa medicīnisko pārbaudi viņš teica, ka nepiekrīt pārbaudes rezultātiem un nepieciešams atkārtot analīzes. Arī policijai bija savlaicīgi zināms, ka viņš nepiekrīt asins parauga izmeklēšanas rezultātiem, ka grib šo paraugu atkārtotu pārbaudi, taču tas tika ignorēts. Uzskata, ka nav pierādījumu medicīniskās pārbaudes protokola atzinumā norādītajiem rezultātiem. Minētais protokols neatspoguļo patiesību un lietas materiālos neatrodas gāzu hromatogrāfijas metodes izmeklēšanas rezultāti jeb testēšanas pārskats, kuros būtu redzami viņa personas dati, izmeklējumu laiks, metode, uz kuru pamata tad būtu secināms, ka medicīniskās pārbaudes protokolā norādītais atzinums ir pamatots un attiecināms uz viņu.

Vērtējot minēto, pirmās instances tiesa secināja, ka MK noteikumi Nr.15 nosaka kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, kā arī narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu.

MK noteikumu Nr.15 2.punkts nosaka, ka alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda VP darbinieks vai – uz valsts robežas – Valsts robežsardzes darbinieks, izmantojot portatīvo ierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai. Mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir atbilstoša alkohola koncentrācijai asinīs.

MK noteikumu Nr.15 3.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic ar viņa mutisku piekrišanu.

MK noteikumu Nr.15 4.punkts nosaka, ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Kā redzams no lietas materiālos esošā transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB 335381 notikuma vietā transportlīdzekļa vadītājam /pers. B/ tika veikta alkohola koncentrācijas noteikšana izelpotajā gaisā ar alkometru, veicot divus mērījumus. /pers. B/ ir atteicies parakstīt transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu. Līdz ar ko, izpildot MK noteikumu Nr.15 4.punkta prasības /pers. B/ tika nogādāts šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai, tas ir, VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā".

MK noteikumu Nr.15 12.punkts nosaka, ka medicīniskā pārbaude ir alkohola koncentrācijas noteikšana transportlīdzekļa vadītāja asinīs vai izelpotajā gaisā kādā no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām ārstniecības iestādēm vai šo ārstniecības iestāžu specializētajām medicīniskajām autolaboratorijām.

Noteikumu Nr.15, 14.2.punkts nosaka, ka medicīnisko pārbaudi, pamatojoties uz darbinieka izsniegto nosūtījumu (3.pielikums), veic saskaņā ar šo noteikumu 4. un 5.punktu.

Noteikumu Nr.15, 15.punkts noteic, ka medicīnisko pārbaudi veic sertificēts narkologs vai citas specialitātes ārsts, kas apguvis attiecīgo medicīniskās pārbaudes metodi alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs un narkotisko vai apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai kādā no šo noteikumu 1.pielikumā minētajām ārstniecības iestādēm, kurā iespējams veikt izmeklējumus, izmantojot enzimatīvo imūnmetodi, gāzu hromatogrāfijas metodi un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas metodi, un kurā ķīmiski toksikoloģisko ekspertīzi veic sertificēti tiesu eksperti; normatīvajos aktos par ārstniecības personu sertifikācijas kārtību noteiktajā kārtībā ir ieguvis attiecīgu ārstniecisko un diagnostisko metožu sertifikātu.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 13.punktu, medicīniskā pārbaude ietver:

13.1. alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas faktu pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem;

13.2. ārējā izskata (tai skaitā miesas bojājumu esības vai neesības), psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi;

13.3. alkohola koncentrācijas noteikšanu izelpotajā gaisā, kā arī alkohola, narkotisko vai citu apreibinošo vielu vai medikamentu lietošanas fakta laboratorisku noteikšanu un medicīniskās pārbaudes rezultātu fiksēšanu pārbaudes protokolā atbilstoši normatīvajiem aktiem par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtību.

MK noteikumu Nr.15 17.punkts nosaka, lai laboratoriski noteiktu alkohola koncentrāciju asinīs, izmanto enzimatīvo imūnmetodi vai gāzu hromatogrāfijas metodi.

MK noteikumu Nr.15 24.punkts nosaka, lai noteiktu alkohola koncentrāciju bioloģiskajā vidē, materiālu paraugus laboratoriskai izmeklēšanai nodod kopā ar nosūtījumu alkohola noteikšanai bioloģiskajā vidē (5.pielikums), kurā norāda pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdu, uzvārdu, personas kodu vai dzimšanas gadu, adresi, lietas apstākļus, ņemtā parauga nosaukumu, parauga kārtas numuru (pēc reģistrācijas žurnāla), ņemšanas datumu un laiku, ādas apstrādes veidu, parauga glabāšanas apstākļus, tās ārstniecības personas vārdu un uzvārdu, kura ņēma paraugu, kā arī nosūtītājas iestādes nosaukumu.

MK noteikumu Nr.15 29. punkts nosaka, ka pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs medicīniskās pārbaudes protokolā ar parakstu apliecina, ka medicīniskā pārbaude veikta viņam. Ja pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs atsakās vai nav spējīgs parakstīties, ārsts izdara attiecīgu ierakstu medicīniskās pārbaudes protokolā.

MK noteikumu Nr.15 26.punkts nosaka, ka pēc analīžu rezultātu saņemšanas ārsts, kurš veicis medicīnisko pārbaudi, sniedz galīgo atzinumu, sastāda medicīniskās pārbaudes protokolu (divos eksemplāros), piešķir tam numuru, kā arī ieraksta medicīniskās pārbaudes faktu reģistrācijas žurnālā. Ja transportlīdzekļa vadītājs, kuram veikta medicīniskā pārbaude,

nepiekrīt analīžu rezultātiem, galīgo atzinumu sniedz un medicīniskās pārbaudes protokolu sastāda pēc atkārtotas materiālu paraugu analīžu veikšanas.

Vērtējot medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.3600, pirmās instances tiesa secina, ka medicīniskā pārbaude /pers. B/ veikta VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā", kas ir noteikumu Nr.15 1.pielikumā iekļautā ārstniecības iestāde, kura drīkst veikt medicīnisko pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai transportlīdzekļa vadītājam. Medicīnisko pārbaudi ir veikusi VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra" ārste /pers. D/ atbilstoši noteikumu Nr. 15, 13.punktā paredzētajai medicīniskās pārbaudes kārtībai, veicot /pers. B/ pārbaudi pēc pārbaudāmā transportlīdzekļa vadītāja vārdiem, ārējā izskata, psihiskā un emocionālā stāvokļa, uzvedības, runas, veģetatīvi somatiskā stāvokļa un kustību koordinācijas pārbaudi, kā arī veicot alkohola lietošanas fakta noteikšanu asinīs, izmantojot gāzes hromatogrāfijas metodi, atbilstoši noteikumu Nr.15 17.punktam. Līdz ar ko pirmās instances tiesas ieskatā, nav objektīva pamata apšaubīt izmeklēšanas metodi un atzinuma pareizumu. Kā arī atbilstoši MK noteikumu Nr.15 26.punktam, pēc analīžu rezultātu saņemšanas ārsts, kurš veicis medicīnisko pārbaudi, sniedzis galīgo atzinumu un sastādījis medicīniskās pārbaudes protokolu. Veiktā medicīniskā pārbaude un konstatētie secinājumi ir precīzi aprakstīti medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.3600, konstatējot alkohola koncentrāciju /pers. B/ asinīs 0,53 promiles. MK noteikumi Nr.15 neparedz nosacījumu, ka medicīniskās pārbaudes protokolam būtu jāpievieno gāzu hromatogrāfijas metodes izmeklēšanas rezultāti jeb testēšanas pārskats, ko sūdzībā norāda /pers. B/.

Vērtējot sūdzībā norādīto, ka medicīniskā pārbaude nav veikta /pers. B/, pirmās instances tiesa secina, ka MK noteikumu Nr.15 29.punkts nosaka, ka pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs medicīniskās pārbaudes protokolā ar parakstu apliecina, ka medicīniskā pārbaude veikta viņam. No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.3600 redzams, ka /pers. B/ ar savu parakstu ir apliecinājis, ka pārbaude ir veikta tieši viņam. Arī sūdzībā /pers. B/ nenoliedz, ka ar savu parakstu to ir apliecinājis. Pie šādiem apstākļiem pirmās instances tiesa uzskata, ka nav nekādu ziņu, kas varētu liecināt, ka medicīniskās pārbaudes protokolā būtu aprakstīta citai personai veiktā medicīniskā pārbaude un izdarītie secinājumi. Lietā nav nekādu ziņu un tādas neiesniedza arī /pers. B/, kas apliecinātu, ka VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra" mediķi, veicot /pers. B/ medicīnisko pārbaudi, būtu jebkādu iemeslu dēļ ieinteresēti /pers. B/ medicīniskās pārbaudes viltošanā un nepatiesu ziņu izklāstā medicīniskās pārbaudes dokumentos.

MK noteikumu Nr.15 30.punkts nosaka, ka, ja pārbaudāmais transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt medicīniskās pārbaudes rezultātiem, materiālu paraugus nosūta specializētajai ārstniecības iestādei, lai veiktu atkārtotus laboratoriskos izmeklējumus. Ja pirmā pārbaude veikta specializētajā ārstniecības iestādē, materiālu paraugus atkārtoti laboratoriski izmeklē un galīgo atzinumu sniedz cits šīs ārstniecības iestādes ārsts.

Vērtējot lietā esošos materiālus, pirmās instances tiesa secina, ka tajos nav atrodamas ziņas un arī /pers. B/ nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu, ka /pers. B/ būtu izteicis lūgumu veikt atkārtotus laboratoriskos izmeklējumus. Kā norādīts iepriekš /pers. B/ ir parakstījis medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.3600, apliecinot, ka pārbaude veikta viņam, ir parakstījis arī protokolu, neizdarot nekādus ierakstus, no kuriem varētu secināt, ka viņš nav piekritis medicīniskās pārbaudes rezultātiem. Tāpat lietā nav nekādu ziņu, kas apliecinātu, ka /pers. B/ būtu vērsies attiecīgajā medicīnas iestādē vai policijā ar lūgumu veikt atkārtotus laboratoriskos izmeklējumus.

Ņemot vērā šādus apstākļus, pirmās instances tiesa uzskata par nepamatotiem sūdzības iesniedzēja argumentus. Lietā nav nekādu pierādījumu, kas liecinātu, ka būtu ierobežotas /pers. B/ tiesības veikt atkārtotus laboratoriskos izmeklējumus. Pirmās instances tiesa uzskata, ka medicīniskās pārbaude /pers. B/ veikta atbilstoši likumā paredzētai kārtībai un nav pamata apšaubīt medicīniskās pārbaudes laikā izdarītos secinājumus, tikai tādēļ, ka /pers. B/ tās secinājumiem nepiekrīt.

Pirmās instances tiesa ir pievienojusies sūdzības iesniedzēja norādītajam, ka Satversmes 92.pants nosaka, ka ikviens var aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses taisnīgā tiesā. Ikviens uzskatāms par nevainīgu, iekams viņa vaina nav atzīta saskaņā ar likumu. Tai pat laikā pirmās instances tiesa secina, ka konkrētajā lietā ir pietiekami pierādījumu /pers. B/ vainīgumam Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Ievērojot minēto un izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, pirmās instances tiesa atzina, ka lietā ir pierādīts, ka 2015.gada 12.jūlijā plkst.05.45 /pers. B/ vadīja transportlīdzekli pa K.Ulmaņa gatvi no Mežmalas ielas puses Jūrkalnes ielas virzienā atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē, ar minimālo koncentrāciju asinīs 0,53 promiles, tādēļ pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrās daļas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289-13.panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pirmās instances tiesa norāda, ka pievienojas lēmumā ietvertajai motivācijai un uzskata, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Piemērojot sodu, jāvadās no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā, proti, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. B/ piemērots naudas sods 430 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 12 mēnešiem, kas atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrajā daļā noteiktajai sankcijai.

Izvērtējot izdarītā pārkāpuma apstākļus, pirmās instances tiesa uzskata, ka sods ir piemērots pamatoti, ir pārkāpumam

atbilstošs, samērīgs un atstājams negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidāma.

Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. B/ ir iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un administratīvā pārkāpuma lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai.

/pers. B/ norāda, ka viņam tika liegta bioloģiskās vides atkārtota pārbaude, kas ir būtisks procesuāls pārkāpums. Tā kā sūdzības iesniedzējs nepiekrita asins paraugu izmeklēšanas rezultātiem un vēlējās šo paraugu atkārtotu pārbaudi, kas policijai jau savlaicīgi bija zināms, uzskata, ka viņam tika liegta iespēja uz atkārtotām pārbaudēm un izrietoši arī realizēt savu aizstāvību.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka arī ārstniecības iestādē viņš ārstei teica, ka nepiekrīt pārbaudes rezultātiem, taču viņa norāde tika atstāta bez ievērības. Policijas darbinieks lika viņam parakstīt medicīniskās pārbaudes protokolu biedējot, ka pretējā gadījumā transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņems uz četriem gadiem (t.i., par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes).

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesu praksē šādu būtisku pārkāpumu tulko par labu personai un atsaucas uz līdzīgām situācijām, proti, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.oktobra spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.P129016514/15, Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2009.gada 09.aprīļa spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.132005809/4.

Tāpat /pers. B/ norāda, ka nav vērtēti viņa aizstāvja argumenti, kas ir būtisks pārkāpums un kas ir pamats lietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai. Tiesa nav vērtējusi viņa vairākkārtējus iebildumus policijai adresētajā iesniegumā un sūdzībā par to, ka viņš nepiekrīt analīžu rezultātiem. Līdzīgā situācijā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija ar 2014.gada 13.marta spriedumu lietā Nr.135018313 un 2014.gada 16.decembra spriedumu lietā Nr.P129126812 atcēla pirmās instances tiesas spriedumu un nosūtīja lietu jaunai izskatīšanai tieši šādu pārkāpumu dēļ.

/pers. B/ uzskata, ka nav pierādījumu arī medicīniskās pārbaudes protokola atzinumā norādītajiem rezultātiem. Medicīniskās pārbaudes protokolā sniegtās ziņas ir pieļaujamas kā pierādījumi tikai tad, ja tās ir iespējams pārbaudīt lietvedības ietvaros vai tās apliecina citi pierādījumi. Lietas materiālos neatrodas gāzu hromatogrāfijas metodes izmeklēšanas rezultāti jeb testēšanas pārskats, kuros būtu redzami izmeklējamās personas dati, izmeklējumu laiks, metode, uz kuru pamata tad būtu secināms, ka medicīniskās pārbaudes protokolā norādītais atzinums patiešām ir pamatots un attiecināms uz sūdzības iesniedzēju. Līdzīgos apstākļos Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija ar 2014.gada 11.aprīļa spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.132047413 personu attaisnoja.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289-20.panta pirmās daļas nosacījumus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289-21.panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā minētos argumentus, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma un pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 09.decembra sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus, kuri ir atzīstami par pieļaujamiem un pietiekamiem, un pamatoti atzinusi, ka /pers. B/ ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu. Līdz ar to Krimināllietu tiesas kolēģija saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289-13.panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

Apelācijas instances tiesa secina, ka nav pamata apšaubīt 2015.gada 12.jūlija Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākā inspektora /pers. C/ sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC 087957 fiksēto par to, ka 2015.gada 12.jūlijā plkst.05.45 Rīgā, /pers. B/ vadīja transportlīdzekli, motociklu KTM 990 Adventure, ar reģistrācijas numuru /TL numurs/ pa K.Ulmaņa gatvi no Mežmalas ielas puses Jūrkalnes ielas virzienā atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē, ar minimālo koncentrāciju asinīs 0,53‰, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.punktu.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās ziņas apstiprinās ar jau pirmās instances tiesas spriedumā izklāstītajiem un analizētajiem pierādījumiem.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pēc būtības iesniegtā apelācijas sūdzība ir balstīta uz tiem pašiem argumentiem, kurus pirmās instances tiesa ir vērtējusi un pamatoti noraidījusi, tāpēc apelācijas instances tiesai nav iemesla tos vērtēt atkārtoti.

Apelācijas instances tiesa secina, ka pirmās instances tiesa spriedumā ir motivējusi, kādēļ sūdzības iesniedzējs ir saucams pie administratīvās atbildības un kādēļ sūdzības iesniedzējam ir piemērojams administratīvais sods. Atkārtotai šo apstākļu pārvērtēšanai tiesas kolēģija nesaskata pamatu.

Apelācijas sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi, taisot spriedumu pirmās instances tiesā. Sūdzības iesniedzējs nav norādījis arī nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, bet sūdzības iesniedzēja nepiekrišana tiesas pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un nevar būt par pamatu sprieduma atcelšanai.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzēja atsauces apelācijas sūdzībā uz vairākiem gan rajona tiesu,

gan Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas spriedumiem nevar attiecināt uz izskatāmo lietu, jo apelācijas sūdzībā norādītajos spriedumos ir atšķirīgi lietas apstākļi. Tā, piemēram, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2014.gada 11.aprīļa spriedumā lietā Nr.132047413, ir norādīts uz mēraparātu mērījumu nolasījumiem un to, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolam nav pievienotas mēraparāta izdrukas.

Savukārt konkrētajā lietā /pers. B/ apstrīd nevis mēraparāta nolasījumus, bet gan medicīniskās pārbaudes protokolā fiksētās ziņas un to, ka viņam bijusi liegta atkārtota bioloģiskās vides pārbaude.

Ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, par to, ka tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu, ka tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu)*, apelācijas instances tiesa pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus nevērtē, jo tie nevar ietekmēt nolēmumu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. B/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Viņam piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma raksturu, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149-15.panta otrās daļas sankcijā paredzēto sodu, kā arī ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantā paredzētos nosacījumus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289-21.pantu, 289-22.pantu, 289-12.panta 2.daļas 1.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 09.decembra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Rīgas apgabaltiesas
Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesnese L.Kuzmane

Tiesneses I.Jansone
Ā.Ždanova